

день пій „хворій державі“. В Костянтинополі переконані всі, що переворот 10 січня не буде останнім в цій році. І хто знає, може через яких два — три тижні часлива зоря сучасного диктатора Махмуда Шефкета-паші почасне, як було вже раз, і османісті знов звернуться до Кіаміля-паші за ратунком, як було вже багато разів. Річ в тому, що герой сучасного перевороту зайдеш дуже далеко, особливо з убивством Назіма-паші, і його вчинок зовсім не одповідають настрою народів, особливо провінційних. Про це добре знали й младотурки.

Але зводчики рахунки на Назім-пашу і Кіамілем, младотурки вибрали для цього мент, коли йшло рішуче питання про долю Адріанополя і Егейських островів, коли уряд Кіаміля згожувався на капітуляцію перед балканськими спільноками. Цим младотурки хотіли хоч трохи виправдити винок. Що найгірше у всій події з переворотом — це те, що самі ініціатори його визнають, що вести війну далі не можливо. І младотурки з великим задоволенням висловились бы, як і Кіаміль-паша, за негайний мир. Але вони звязали собі руки і тепер несуть кризати про війну, хоч і не вірять в можливість чогось кращого від неї. І нарід та всі прихильники младотурків лишились одуреними у всій цій події. Та це недовго повно буде тягнутися. Бо на крик младотурків-політків одновідуть ще дужчим криком офіцерів, що побували вже в боях з славянами, і як кажуть, не сьогодні — завтра збиратимуться збройні контрреволюції і повернутися до влади Кіаміля-пашу.

В такому заплутаному вузлі внутрішніх, надзвичайно гострих стосунків, застає Турцію новий період війни, якої треба сподіватися не сьогодні — завтра. Болгарія і Сербія вже офіціально оповістили своїм арміям бути готовими, достойно піддержати славу недавніх перемог над турками⁴.

Греці ведуть війну навколо Яніни; Чорногорія все ще колотиться коло Скітарі. Братувати Турцію від нової війни з Болгарією і Сербією, як сподіваються, може тільки нарада послив в Лондоні, що тепер саме обговорюють останню турецьку ноту; можливо, що послам вдастся ще вмовити балканців відновити переговори. До речі, в Лондоні залишається по одному представникові від кожної держави. Але це буде остання спроба і до того, певно, безнадійна, бо балканці бояться, що анархія в Турції не даст ім зможити мати діло з відповідальним урядом та, крім того, прийдеся скористися „порадам“ держав. Словом, шансів за нову війну дaleко більше, ніж за мир. І можливо, що наступний тиждень почнеться нова кривавиця, яка буде вимагати крим усього багато такту від держав, що так звязали собі руки балканською справою.

А з перемогою тій чи іншої сторони почнеться нова низка вітчужень великих держав в справі Близького

Сходу, і невідомо й коли кінець цьому буде. Тепер в узлі усіх міжевропейських подій стоїть Румунія, перший крок якої до війни з Болгарією (а що таке війна можлива за це свідчать османі факти) втягне перш усього в ней Росію, а далі й Австрію.

З головніших подій по за Балканами, між іншими треба зазначити дві значущі події у внутрішній англійській політиці. Палац лордів, зводячи свої рахунки з ліберальним кабінетом Асквіта, відкинула проект білля про громаду ірландський, а в палаті депутатів не пройшов більш про реформу виборчого права. Для кабінета лорда Асквіта, що звик досі до легких перемог в парламенті, — це події дуже значні.

Германський рейхстаг теж, зводчики рахунки з канцлером за його виступи проти клерикалів, увійшли в згоду з пруськими поляками і висловили канцлерові недовіру за його політику в Пруссії.

ШКОДЛІВІ БАЙДУЖІСТІ.

Сіра й невесела сучасна російська дійсність, і небагато відрадного зв'язкується на її затмаренім тлі. Зате буйним цвітом росквітла в ній апатія й байдужість громадські, як наслідок побитих морозом реакцій недавніх палих порівнян, нездійснених рожевих надій. Чим здебільшого живе й цікавиться сучасне російське суспільство? Одберіть Балканську завірюху, всякі „назначенія і переміщення“ значних борократів та обівательські міркування з приводу їх, одберіть Ілідора, Неровью й т. інш. героїв дня, одберіть „м'яропріятії“ п. Л. Касо, дульє Косовського з Крайнським — і від цього відміните навіть те мізерне зворушіння й оживлення, які натикають на присутність хоч дея-яких ознак громадської свідомості й життя. Відрадних зв'язків не висловує ганебна в своїй жорстокості сучасність, і супільство задовольняється хоч такими, потворами...

В країнських умовах у ці часи живе українське громадянство. Правда, і воно мусить разом з усімі переживати й відчувати всі „нестроєні“ російського життя, примати на себе наше ще більшу, ніж призначеною кожному росіянину, дозу з усіх гарраздів сучасності, — на те воно — інородці, хоч і непевні; але все ж таки з повнимів своїм праві сконституувати, що маємо зараз те, чого не маємо, і що не дає нам під час загальній пригнобленості обернитися у ту потвору, яка зв'ється — „обіватель“.

Цей наш плюс — наша рідна справа, що сіллю в оці муляє наша ворогам, спонукав їх на всякі місці при всякій слухній і неслушній надії стромляти дрючкою перешкод в колеса нашого національного відродження, а нас — напрукувати всії свої сили в боротьбі з ними і в цім гартуватися.

Чи вімімо-ж ми як слід зажиткува-

ти перевагу свого становища? Чи б'ється в нас живчик нашого почуття й свідомості в тій мірі, в якій міг би битися навіть при даних умовах? Хто здолає сказати — та, ми беремо од життя все, що можемо?.. Цього ніхто не скаже, бо не має на те підстав,

Доказів того, що далеко не все гарантує у нашій житті й його національних проявленнях у межах сучасних можливостей, можна було б навести чимало. Обівательщина — пошеста хвороба, її вона, ця лихам година, не минула й нас, принесши з собою й багато своїх специфічних хвороб, що тяжко обіклися на нашій праці, на наших настроях, на наших змаганнях. Це перший доказ, який сам собою на ткає й на інші. Але мені хотілося відзначити кількома словами одну хибу нашого національного життя, яка має, на мою думку, не які ли значення й вагу в національній будівництві. Це наша байдужість до національного відродження інших недержавних націй Росії, байдужість, що завше дає почуває якую нашу самотність, відокремленість од спільній всім справі й змаганнях.

Підвалини, змагання їхляхи, яким простиють до своєї мети пригнічені народності, однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та навчаючого. Чи може бути що більш цікаве, як стежити за культурно-національним життям народів, що однакові, однакові звичайно й перешкоди; але кожна нація в свою боротьбу за культурне визначення вносить завше багато своєрідного, самобутнього, особливого, а тому й цікавого та н

перечок де-то з сенаторів зазначав, що закон не забороняє нікому давати при народженні які завгодно імена. Не забороняє він цього і евреям. Закон забороняє, як не раз поясняє уже сенат, називати себе евреями не тими іменами, які зазначені в метриці. Це заборонено не тільки евреям. Забороняє же евреям обирати собі те чи інше ім'я мас право тільки равинської комісії, та й то тільки тоді, коли її постановою про це буде затвержено в міністерстві внутрішніх справ. Крім того треба вважати за цілком не вияснене питання про те, які імена треба вважати за християнські, а які за еврейські. Це питання не легко розвязати ще й через те, що перші християні були евреї. Коли в сенат обмірювали справу по суті, то він був по повинен визнати, які саме імена можна давати евреям. Зважаючи на те, що в теперішньому законі немає ніяких обмежень для «єреїв» в цій справі і що синод визнає за потрійне завести обмеження, що можна зробити тільки в законодавчому порядкові, сенат постановив лишили рапорт без наслідків.

(Р. В.).

По Україні.

У Київі.

Громадське зброяння «Родина». Сьогодні концепт при участі д.д. Болотинської, Мінської, Мілянської, Немовільської, Смоленської, Селенінської Супрун-Урбанської і д.д. Харманенка-Сагайдачного.

Після концерту танці.

Плата за вход—члені і постійні гості безплатно, учні—25 коп., інші—50 коп.

Початок о 9 год. вечора.

Українське Наукове Товариство. В понеділок 21-го січня в 7½ год. в відкритій громадського зібрання «Родина» відбудеться наукове засідання товариства.

Прочитано буде: 1) Посмертні статті П. Житецького «З історії української літератури інтерлігії»; —прочитає д. ів. Стешенко 2) доклад М. Стасюківської «Фабрично-заводська промисловість на Україні на початку ХХ віку».

«Слідство про за ритий український клуб. Судове слідство по справі закриття українського клубу поступило до судового слідчого по найважливішим справам А. Е. Пуріка. Вчора судовий слідчий робив в цій справі допити свідків і поліції, яка була присутня на при ревізії читальні закритого клубу.

В комерційному інституті Як відомо, в міністерство торгівлі на затверджені було подано список професорів київського комерційного інституту. Тепер у інститут надійшла звітка, що міністерство затвердило увець список за винятком трьох осіб: проф. Ейхельмана, Русова і Косінського.

Нард. Сьогодні, о 2 год. дня, в відкритій київського губернського правління під проводом п. губернатора одбудеться нарада начальників поліції в Київщині. На нараді будуть обговорюватися питання про службу стражників, про боротьбу з хуліганством і про попіщення постановки поліцейської служби.

В городській думі. Друга сесія київської городської думи одирається 22 січня. В думському повіті внесено 47 спр. Між іншими будуть розглянуті питання: 1) доклад про автобусний рух у Київі; 2) про землю у Пущі-Водиці під гімназію; 3) про електричне світло на околицях; 4) доклад про одвід землі на односах Царського саду під виставку скотарства, яка одбудеться літом цього року.

Відділ гор. голови. Вчора городський голова Дьяков вийшов в Петербург, щоб піддержати проходяння г. Кіїва про городські позики.

Результати виборів у страхової західно-єврейського комітету. Вибрано п'ять представників: від служби руху—І. Юра, служби тяги—машиниста М. Лобкова, від майстерень—ковала С. А. Дробішевського з Одеси, від загального оділу—А. Рожанського, від служби діорі—начальника цеї служби—В. П. Неклюдова.

Проходження бердичівської гор. думи. Бердичівська городська дума почала кілотати перед міністерством, що Бердичів було виділено в окрему земську одиницю.

Арешт. Арештовано маті і дочку Обеземенкових, в яких переховувався дезертир Бакурадзе, що вбив офіцера Кричкого.

Контрактова ярмарка. Тепер вже з приводу февральських контрактів у Київі на Олександровській площі почалися роботи по будівлі благафонів. По рахунку 1913 р. городської думи місця на Контрактovому дому дадуть 29.000 карб., місця на площі 25.000 карб. аренді.

Підвоз хліба. В останні дні по-мітно побільшився підвоз хліба на залізнично-дорожній станції. Через вхідну по-году багато зерна пусться.

Річна школа Винника думка збудувати річну школу, що досі перебуває в найнятім домі, на Трухановіх островах.

Вісти з краю.

По земствах.

Харківська губернська земська управа має послати в Харків діловим шкільним оділу управи Г. Федорова для ознайомлення з ділом улаштування загальноосвітніх педагогічних курсів для вчителів початкових шкіл.

Житомирська земська повітова

управа клопочеться перед правителівством про позичку грощів на будівлю школі в 1913 році. Це ж земство має одірити в містечку Чуднові та Городках 4-х-класові школи вищого типу.

Шкільні справи.

У Зінькові весною цього року будують помешкання для хлоп'ячої гімназії. Грощі асігновано 100 тисяч карб. Город безплатно дає десятину землі.

16-го січня харківський університет спрівів свої 108-мі роковини. В цьому році єсть професорів в університеті 153 душ, студентів—4.457 душ, вільних слухачів—197.

Діяльність адміністрації.

З Катеринослава повідомляють, що випущено з тюрем гласного думи Попова, який просидів там три місяці через неправдивий політичний донос союзників. Попов—прогресіст. Він був кандидатом в члені Державної Думи.

Арешти. На Поділлі адміністрація заарештувала членів гуртка, який допомагав молодим хлопцям уникати послуги. Цей гурток «працював» в Ямпольському та сумежніх повітах.

Всікі звітки.

До життя. Наш кореспондент з містечка Кривого Рога повідомляє, що там високо підскочили ціни на харчові продукти, а що до горілки, той докупитися не можна: за пляшку горілки платять більше карбованців. Причина дорожніці—бездоріжжя. Не дивлячися на те, що горілка дорога, що діяють гуртки плянів шахтарів і робітників бешкети.

Новий вокзал. З містечка Білоцеркви, васильківського повіту, наш кореспондент пише, що там уже збудовано і відкрито для публіки новий вокзал.

Знайдік. Недавно в Одесі на Хаджібейському лимані знайдено старовинний мармуровий пам'ятник. На пам'ятникові есть напис на турецькій мові пам'ятника передали одеському історичному музею.

Дитячі трупи. В Одесі знайдено три дитячих трупи. Після лікарського огляду виявилось, що літій задушено.

У Холмщині при заснованні городського та земського самоуправління буде забезпечено права православним росіянам, а права поляків та юдів—обмежено.

Хулиганство. З села Костромки, херсонського повіту, повідомляють, що там шириться хулиганство. Хулигани ходять вночі і вибивають вікна, що вважають певниною гулянкою.

Суперечка хулиганів селян бояться, що не розгнівітимуть їх, бо тоді буде ще гірше.

Курси. З 10 січня в містечку Чуднові, житомирського повіту, відкрито двохтижневі сельсько-господарські курси для селян тудівської, краснопільської та п'ятківської волості. На відкриті курси прибуло коло 50 душ слухачів-селян. На курси приходять селяни послухати науки з далеких сел—верстах 10—15, і їм доводиться щодені робити верстах 20—30, бо напівчверті відстані.

Курсы. З 10 січня в містечку Чуднові, житомирського повіту, відкрито двохтижневі сельсько-господарські курси для селян тудівської, краснопільської та п'ятківської волості. На відкриті курси прибуло коло 50 душ слухачів-селян. На курси приходять селяни послухати науки з далеких сел—верстах 10—15, і їм доводиться щодені робити верстах 20—30, бо напівчверті відстані.

Після цього зібрання переходить до розгляду проекту поділу радомильського повіту.

Губернська управа висловлюється за зібранням земської газети.

Про земський календар всі гласні висловлюються дуже прихильно.

Після цього зібрання переходить до розгляду проекту поділу радомильського повіту.

Губернська управа внесла в обрахунок на засновання земського оділу на всесоюзний виставці 70,000 карб.

По пораді Рева зібрання збільшує асігновку до 100,000 карб., але з умовою, що ця цифра не збільшува-

ла земські відомості. Зібрання 18 січня розглянуло справодавання про касу дрібного кре-діту, асігнувало 6.960 карб на контро-

лів з умовою, що ця цифра не збільшува-

ла земські відомості.

Після цього зібрання переходить до розгляду проекту поділу радомильського повіту.

Земські земельні відомості.

—Іоан Стешенік—М. В. Лисенко. М. Грушевський—В балканським антракті. Христи Алчевська—Весняні сини (поезії). В. Велентін—В польському Алтай. Грицько Сумовитий—Гододишині пироги. Софія Тобілевич—Життя Івана Тобілевича (Карпенка-Карого). Антоніо Бельтрамелі—Судна семи братів (Новела) перекл. Д. А. Микола Залізняк—Сучасна індустрія і давніці способи продукції. М. Євшан—Наш літературний баланс за 1912 рік. Ап. Ніковський—Українська література в 1912 році. С. Черкасенко—Українське життя в 1912 році. М. Данько—1912 рік в політичних відносинах Європи. Бібліографія.

— Вийшло ч. 1—2 "Світової Зірніці". Зміст такий: "Сійся, родися!" Зозули ньська земля. Важніці випадки в Росії в 1912 році. Важніці випадки за кордоном в 1912 році. Кооперативний збізд в Києві. Війна. Чутки з світу. Марнотратство земських грошей. Шосові дороги на Подільщині. Годові об'єкти і розділ зиску. Письма з села.

Клавесіни.

(Перед першою виставою п. „Сторінка життя”).

Коли грають клавесіни,—струни серця бренять

Шепочуть тихі звуки, як оповідання бабусі про давні минулі часи.

Сум і радість, туга й кохання—все спілталось колись тут біля них і тепер вони оповідають нам про колишні місячні ночі, про закохані пари, про мірні душі, про минулі радості і тихі жалі. Вони не знали суворої дійності: до них підходили тільки в хвилині душевних турбот.

І коли грають клавесіни... струни серця бренять.

Бенефіс артиста, це іспит на атестат зрілості. У виборі п'еси д. Малиш-Федорець виявляє прекрасний смак: „Сторінка Минулого”—clavecini давніх часів, вона переносить нас в інтімну, душевну атмосферу давно минулого життя. Тут не розвиваються трагічні соціальні ділами,—тут оживав інтімна атмосфера минулого з його сердечними радощами і жаліями; це тиха, хороша хвилина життя. Палкі кохання, вірна дружба, воїновничий запал...

Ціла галерея живих у виконанні тіпів: сентиментальна пані, покірна дочка, солдато—в'їдла "проживала", поміщик—дворянин, герой—гусар, пинчуківський дворецький, лукаві козачки.

У виставі приймає участь вся трупа. П'еси обставлюють надзвичайно старанно; обстановка, убрання, найменші деталі відповідають визначеному часові і справляють враження тогочасного життя. Для повної ілюзії добуто старі клавесіни. Вони грають і підгугують їх, співають романси закохана пара.

Коли грають клавесіни—струни серця бренять.

Н. Н.

Театр і музика.

— Український театр. Сьогодні в театрі М. К. Садовського дві вистави: вранці по зменшенню цінам іде оп. „Відь”, вечір з участю М. К. Садовського—істор. др. „Богдан Хмельницький”. Завтра по загальному доступним цінам іде п'еса М. Кропивницького—„Глітак або ж павук”.

22 лютого бенефіс артистки М. Є. Малиш-Федорець, їде уперше „Сторінка Минулого” п'еса д-ки Вілін

— Городський театр. Сьогодні вранці благодійна вистава на користь неможливих учнів 2-ої київської гімназії; іде оп. „Черевички”. Вечері—бенефіс артиста Цесевича—„Вражъя сила”. Завтра їде оп. „Гугеноты”.

— Театр „Соловцовъ”. Сьогодні вранці віде в останній раз п'еса Е. Чіркова—„Лісні тайни”. Вечері друга вистава п'еси Т. Кончинського—„Крълья смерти”. Завтра загальнодоступна вистава, іде др. Фр. Шилера—„Марія Стюартъ”.

Дописи.

(Од власних кореспондентів).

С. МОЛОДЕЦЬКЕ (на Київщині). Товариства крамниця. Товариства крамниця в нашій селі ледве-ледве живиться. Прийшло не одного прикащиця змінити, а також і голову, бо не мали ні комерційного, ні громадського почуття. Аж, нарешті, в цім році діжались дуже корисних наслідків. Дівідень прийшло 10, а на кожній карбованець забору 15. Це вже така добра справа, що дай Боже усікому.

Крамниця в цім році виповнила хоч маленьку просвітну роль: пустила серед селян багато одрівних календарів українських і московських, чого досі у нас не було.

С. КОЛОДІСТЕ (на Київщині). Потребниківська крамниця. В кінці 1913 року буде десять років, як засновано у нас потребниківську крамницю. В перші роки свого існування, наша крамниця була взірцем для всього звенигородського повіту. В ті часи навколо Колодісного почали рости крамниці, як гриби після дощу. В лаві майже що дня можна було бачити селян з сусідів сел, які приїзжали приглядатись до справи. Ціни тоді на са-

мий необхідний крам стали чи не вдвіс дешевші. До "лавки" зверталися за крамом не тільки пайщики, а й всі селяне, й навіть, сусідні економії. Щоденна виручка давала 50—100 карбованців. Звичайно, так було з крамниці доти, поки не юз заправляв покійний В. Доманицький. Коли ж діло перейшло на самих селян, а до того що й в правильні і прикащики попали люди далі від ідеї кооперації, то крамниця зараз почала споткатись. За прикащицями що річно лишалися величі суми недочуті і на балансі крамниці почали потроху кращати. А в минулому році, дякуючи тому, що в прикащики, правильні і ревізійну комісію, вибрали людей чесних, спочуваючи ідеї кооперації, крамниця мала 632 руб. валового прибутку. З цеї суми 404 карб. пішло на видатки, а решта на поповнення колишніх збитків. До 1912 року зеркало крамниці—щотоводство було в хаотичному становищі. В минулому році щотоводство велося по новій системі книжок, виданих редакцією, "Нашого Дѣла", і тепер—поставлено на чисту ногу. Першого і другого января була зроблена перевірка краму і "учет" прикащиця. Виявилось, що прикащик здав краму більше на 20 карб., ніж треба було. Треба сказати, що прикащики у нас бідин селянин—парубок, але дуже обережний і чесний. Цими дніми правильна і ревізійна комісію склало рокове справоздання і на 20 января думають скликати загальні збори.

Багато є в нашому повіті товариць крамниць; є такі, що й нічого собі торгують, ото й можна б й згадати в спілку і відкрити у Звенигородці гуртовий продаж краму, можливо, що така спілка мала б тепер успіх, аби крам у ній був хоч трохи дешевший, як у приватних крамницях.

Справочний oddіл.

Підприємства: Неділя, 10 января. Пр. Ефимія Велик, свічч., Вассі, Євхінія, Епесін, міс. Інна.

Сх. сон. 7 г. 35 хв., зах. сон. 4 г. 53 хв. Понеділок, 21 января.

Самч. Неофіта, свічч., Агнії діви, Максима, Валеріана і євгена, Анастасія. Сх. сон. 7 г. 34 хв., зах. сон. 4 г. 54 хв.

Ціни на хліб.

Пісочин (в копійках за пуд): в Одесі 98—124 у Миколаїві 117½, у Маріуполі 105—120, в Епесіні 104—107, у Ростові 107—184, у Харкові 90—110, у Кременчуці 115—118, у Кієві 115—120, у Фастові 110—115.

Жито: в Одесі 92, у Миколаїві 90, у Маріуполі 86, в Епесіні 75—77, у Ростові 80—85, у Харкові 74—77, у Кременчуці 73—74, у Кієві 78—86, у Фастові 74—83.

Овес: в Одесі 101, у Миколаїві 83, у Ростові 80—81, у Харкові 70—80, у Кієві 77—88, у Фастові 72—83.

Ячмінь: в Одесі 101—97, у Миколаїві 99½, у Маріуполі 84, в Епесіні 85—90, у Ростові 83—94, у Кременчуці 84—100.

Кукурудза: в Одесі 80, у Ростові 66.

Прасо: в Ростові 72—75.

Настрої загалом твердні; найкраще з вісом і ячменем, почести з кукурудзою. Ціни ми підвищують.

Редактор В. Яновський.
Видавець 6. Чикаленко.

Я ВІЗВОЛІВСЯ ОД СТРАЖДАНИЙ вперше за 10 років.

Коли мені трохи стало легше, я сказав своїй жінці, як тільки до кінця цього тижня мої болі не повторяться, і написав у газеті, хай знаєте усі про цей даровий рецепт. Тепер у мене нема суміші, що вилічилася. Вилічилася після того, як на протязі 10 років пі в почі, ні в день не маю спокою од своїх страшних страждань. Я пісев, що по цьому рецепту можна вилічити всікі болі, чи то невралгія, чи ішіас, чи ревматізм, чи болі в поясниці, чи головні болі і т. п. Не може бути випадка гірше од моєго. А рецепт такий: шість в пайблизу аптеку чи склад і візьміть 60 гран. Кефалодола-Стор в таблетках. Дві таблетки, прийняті зараз, дають негайно полегкість. Цей спосіб зовсім нещодливий, хоч впливав в один мент.

С. КОЛОДІСТЕ (на Київщині). Потребниківська крамниця. В кінці 1913 року буде десять років, як засновано у нас потребниківську крамницю. В перші роки свого існування, наша крамниця була взірцем для всього звенигородського повіту. В ті часи навколо Колодісного почали рости крамниці, як гриби після дощу. В лаві майже що дня можна було бачити селян з сусідів сел, які приїзжали приглядатись до справи. Ціни тоді на са-

Оповістки.

КУРСИ

дозволені урядом рахівниця Г. К. Буренка. На курсах вчать бухгалтерію (счетовод). Директор банку фінанс. заводів: всі знаки, по рахів. На курси прийм. особи обох полів. Йонгор. насл. умов. і прогр. дурно. Кітів, Прорізна 16. 50-447-11

До відомості дам.

Фірма наша вже існує кілька десятків років й за цей час ніколи не призначала роспродаж, бо на протязі кожного сезона весь запас краму роспродажається. Але в цьому році, через те, що не було морозів, склався зостаток заготовленого запасу змінних річей, на котрі ми постанови **Цілком доступні ціни** для особ освітленого впевнитись. Оглядання річей до купівлі не обов'язує.

СПЕЦІЯЛЬНИЙ

МАГАЗИН ОБУВІ ТА ДОРОЖНИХ РЕЧЕЙ ПАВЛА ОЛЕКСІЙОВИЧА ГОМОЛЯКА

КИЇВ,
ХРЕЩАТИК № 45. ТЕЛЕФОН № 13—49.

Вже вийшла I книжка

Літературно-Наукового Вістника

за 1913 рік

ЗМІСТ: 0. Олесь: М. Лисенкові (міністр); М. Коцбінський: На острові, Гр. Чу-принца. Привітання новорічне, Леся Українка: Ізольда Білорука, О. Оль: 18 рік Ор. Левицький: Пашківль (історичне оповідання), Олена Пчілка: Микола Лисенко (спогади і думки), Леся Ясенно: Повзі, Іван Стешеніко: М. В. Лисенко, М. Грушевський: В балканським антракті, Христи Алчевська: Весняні сини (поезії), В. Велентін: В полудневому Алтай, Грицько Сумовитий: Гододишині пироги, Софія Тобілевич: Життя Івана Тобілевича (Карпенка-Карого), Антоніо Бельтрамелі: Судна семи братів (новела) перекл. Д. А. Микола Залізняк: Сучасна індустрія і давніці способи продукції, М. Євшан: Наш літературний більшіс за 1912 рік. Ап. Ніковський: Українська література в 1912 році, С. Черкасенко. Українське життя в 1912 році, М. Данько: 1912 рік в політичних відносинах Європи. Відомості.

Українське видавництво "РАНОК"

(під керунок Олекси Коваленка).

1. Драгоманов, М. Старі Хартиї вільності	40 коп.
2. "Рай і посту",	10 "
3. "Задрі бого",	10 "
4. "Шевченківська спілка"	10 "
5. "Про волю віри",	5 "
6. "Санкт-Петербурська віра в старій Англії"	